

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/18/2018
Identifikačné číslo spisu: 1109242741
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1109242741.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. U. E., nar. XX. O. XXXX, bytom F., zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Garom, so sídlom Štefánikova 14, 811 05 Bratislava, proti žalovanému: BSH domácí spotřebiče s.r.o., so sídlom Radlická 350/107c, Radlice, 158 00 Praha 5, Česká republika, IČO: 25 126 954, zastúpeného advokátom Mgr. Marekom Turočekom, so sídlom Lazaretská 2313/3A, 811 08 Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 28Cb/245/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. októbra 2017, č. k. 2Cob/119/2016-182, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a .
- II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 14. januára 2016, č. k. 28Cb/245/2009-151 zamietol žalobu žalobcu a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 310,35 eur.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie skonštatoval, že zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania môže byť porušená, ak druhá strana nedostala návrh na začatie konania, ak sa jej odňala možnosť konať pred rozhodcovským súdom, alebo ak sa jej odňalo právo vyjadrenia, prípadne podania vzájomného návrhu. Z princípu rovnosti účastníkov konkrétne vyplýva, že účastníci majú rovnaké postavenie, čo znamená, že môžu procesné úkony vykonávať vo formách ustanovených zákonom, majú právo nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy a odpisy, majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali, musia byť vždy predvolaní na pojednávanie a musí im byť doručené písomné vyhotovenie rozsudku. Z predloženého rozhodcovského spisu podľa súdu prvej inštancie nevyplýva, že by rozhodcovský súd niektoré z uvedených procesných práv nerešpektoval, prípadne, že by niektorú z procesných strán zvýhodnil na úkor druhej.

1.2. K tvrdeniam žalobcu, ktorými namietal porušenie zásady rovnosti účastníkov neúplným zistením skutkového stavu veci rozhodcovským súdom, okresný súd uviedol, že nie je oprávnený skúmať spôsob, akým rozhodcovský súd vyhodnotil vykonané dôkazy a ani právne posúdenie veci rozhodcovským súdom, pretože tieto nezakladajú dôvod na preskúmanie rozhodcovského rozsudku

podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. g/ zákona o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“).

1.3. K existencii dôvodu, ktorý by odôvodňoval obnovu konania, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepreukázal, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v rozhodcovskom konaní a že môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Všetky dôkazy, ktoré žalobca predložil, existovali už v čase rozhodovania rozhodcovského súdu.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom na základe odvolaní žalobcu a žalovaného potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že konanie o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemôže byť koncipované obdobne ako opravné konania v rámci sporového procesu. Ak by sudy preskúmavali rozhodcovský rozsudok z hľadiska súladu s hmotným právom a z dôvodu odlišného právneho názoru by zrušili rozhodcovský rozsudok, došlo by k úplnému popretiu existencie rozhodcovského konania. Rozpor s hmotným právom ako dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku z ustanovenia § 40 ZoRK nevyplýva. Všetky námietky vedúce k zrušeniu rozhodcovského rozsudku musia byť nevyhnutne procesného charakteru, musia sa týkať postupu rozhodcovského súdu pri prejednávaní sporu a nie správnosti skutkových alebo právnych záverov rozhodcovského súdu. Námietku žalobcu týkajúcu sa nedostatočného zohľadnenia jednotlivých hľadísk posudzovania začiatku plynutia premĺčacej doby preto posúdil odvolací súd ako právne irelevantnú.

2.2. Ako neopodstatnenú vyhodnotil odvolací súd aj námietku odvolateľa, podľa ktorej sa okresný súd nevysporiadal s arbitrárnosťou rozhodcovského rozsudku spočívajúcou v nekompletnosti a nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodcovského rozsudku. Podľa odvolacieho súdu žalobca namietať vyhodnotenie skutkových okolností rozhodcovským súdom, pokiaľ ide o otázku ustálenia, kedy sa žalobca v rozhodcovskom konaní (žalovaný v prebiehajúcim súdnom konaní - pozn. dovolacieho súdu) dozvedel o vzniku škody a pokiaľ ide o výklad zmluvného pojmu „hrubá nedbanlivosť“. Skutočnosť, že rozhodcovský súd vyslovil v rozhodcovskom rozsudku právny názor odlišný od názoru prezentovaného v konaní žalobcom, nepredstavuje porušenie rovnosti účastníkov konania a ani nepredstavuje arbitrárnosť rozhodnutia. Odvolací súd pritom opätovne zdôraznil, že argumenty žalobcu, ktoré sa obmedzili na jeho snahu preskúmať vec z hmotnoprávnej stránky a v ktorých namietať nedostatok odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, sú vzhľadom na právnu úpravu ustanovenia § 40 ZoRK neprípustné.

2.3. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zároveň skonštatoval, že samotný žalobca v žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku uviedol, že všetky listiny a dôkazné prostriedky sú súčasťou rozhodcovského spisu rozhodcovského súdu sp. zn. Rsp V - 4/2009. Preto súd prvej inštancie správne ustálil, že žalobca v konaní nepreukázal, že sú tu skutočnosti alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom rozhodcovskom konaní a že môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nevypočutím svedka p. O. nedošlo k neúplnému zisteniu skutkového stavu, pretože súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 21. decembra 2017 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podanie dovolania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

3.1. Žalobca vadu zmatečnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. videl v tom, že odvolací súd sa nevysporiadal s jeho ťažiskovými odvolacími námietkami a to, že:

- súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil jeho námietku týkajúcu sa procesného pochybenia rozhodcovského súdu ako námietku týkajúcu sa hmotnoprávnej stránky veci a

- súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď namietané procesné pochybenie rozhodcovského súdu spočívajúce v nedostatku procesných predpokladov pre riadne posúdenie pojmu „hrubá nedbanlivosť“ posúdil ako námietku týkajúcu sa hmotnoprávnej stránky veci. Dovolateľ je toho názoru, že ak sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal uvedenými námietkami vedúcimi k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, odoprel mu právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pričom ide o odopretie jeho procesných práv v miere nasvedčujúcej

porušenie práva na spravodlivý proces.

3.2. Dovolateľ v dovolaní nesúhlasil ani s vyhodnotením dôvodov konajúcimi súdmi, pre ktoré možno žiadať obnovu konania podľa Občianskeho súdneho poriadku, konkrétne so záverom, že všetky dôkazy, ktoré žalobca predložil v súdnom konaní, existovali už v čase rozhodovania rozhodcovského súdu. V rozhodovanej veci mal žalobca k dispozícii na preukázanie ním tvrdených skutočností výsluch p. O.. Keďže súd prvej inštancie dôkaz výsluchom uvedeného svedka nevykonal, sťažil dôkaznú pozíciu žalobcu, čo nespravodlivo rezultuje v neunesení jeho dôkazného bremena. Podľa žalobcu ide o jednoznačné pochybenie súdu, keďže išlo o dôkaz spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia, pričom toto pochybenie malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Námietskou žalobcu, že predložené listiny môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, sa konajúce súdy nezaoberali, pričom ide o ťažkovú námietku pre rozhodnutie vo veci. Žalobca v rámci svojho dovolania polemizuje so záverom odvolacieho súdu, že nevykonaním dôkazu nedôjde k neúplnému zisteniu skutkového stavu, nakoľko súd nie je viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. 5Cdo/161/2010 a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“ v príslušnom gramatickom tvare) sp. zn. II. ÚS 379/09. Uvedeným záverom podľa dovolateľa došlo k zásahu do jej práva na spravodlivý súdny proces, čím je daná prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p..

3.3. Žalobca videl naplnenie vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. aj v tom, že odvolací súd sa nevyšporiadal s jeho odvolacou námietkou, podľa ktorej je rozhodnutie súdu prvej inštancie zmätočné a nepreskúmateľné.

3.4. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. videl žalobca v tom, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky - a to či je pre posúdenie predpokladov obnovy konania rozhodujúca len tá skutočnosť, či predložené nové dôkazy existovali v čase rozhodovania súdu, ktorého konanie sa má obnoviť, alebo aj tá skutočnosť, či ich strana, ktorá sa obnovy domáha, nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní a súčasne môžu pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci - pričom poukázal na uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/18/2010.

4. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací [podľa § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)] po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.. Otázka posúdenia či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu (k tomu vid' napr. III. ÚS 474/2017). V tejto súvislosti osobitne platí, že len dovolací súd bude rozhodovať o naplnení predpokladov prípustnosti dovolania definovaných v jednotlivých ustanoveniach Civilného sporového poriadku (obdobne aj I. ÚS 438/2017).

7. Žalobca v rozhodovanej veci vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

7.1. Otázka kumulácie dôvodov prípustnosti dovolania bola pôvodne riešená v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu z 19. apríla 2017, sp. zn. 1VCdo/2/2017, podľa ktorého kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je neprípustná a dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p..

7.2. V čase rozhodovania odvolacieho súdu bol citovaný záver veľkého senátu občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu prekonaný rozhodnutím veľkého senátu občianskoprávneho kolégia

najvyššieho súdu, ktorý vo výroku uznesenia z 21. marca 2018, sp. zn. 1VCdo/1/2018 vyslovil, že kumulácia dovolacích dôvodov podľa § 420 C. s. p. a § 421 C. s. p. je prípustná. Veľký senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu v odôvodnení svojom rozhodnutia okrem iného uviedol, že Civilný sporový poriadok kumuláciu dôvodov prípustnosti dovolania v dovolaní výslovne nevylučuje (nezakazuje) a výslovne neupravuje ani sankciu postihujúcu dovolateľa v podobe veľkým senátom formulovaného pravidla v rozhodnutí sp. zn. 1VCdo/2/2017, že pri kumulácii dôvodov prípustnosti dovolania sa dovolací súd obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p., t. j. že dovolacím dôvodom uplatneným podľa § 421 C. s. p. sa vôbec nezaobera - neprihliada naň (akoby vôbec uplatnený nebol). Zákaz kumulácie dovolacích dôvodov (správne má byť dôvodov prípustnosti dovolania - pozn. dovolacieho súdu) podľa označených ustanovení nemožno vyvodit' ani rozumným teleologickým výkladom, resp. nijakým ústavne konformným výkladom.

7.3. Rovnaký záver vyslovil aj ústavný súd v uznesení z 25. apríla 2018, sp. zn. Plz. ÚS 1/2018. V zmysle uvedeného rozhodnutia, pokiaľ sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 C. s. p., ako aj § 421 C. s. p. a najvyšší súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 C. s. p., poruší tým právo na prístup k súdu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

7.4. Vychádzajúc zo skutočnosti, že jednotlivé senáty ústavného súdu sú podľa ustanovenia § 6 zákona o ústavnom súde pri svojom rozhodovaní viazané právnym názorom vysloveným v uznesení pléna ústavného súdu z 25. apríla 2018, sp. zn. Plz. ÚS 1/2018 (viď bod 7.2. vyššie) a rešpektujúc právny názor vyslovený v uznesení veľkého senátu občianskoprávneho kolégia z 21. marca 2018, sp. zn. 1VCdo/1/2018 (viď bod 7.3. vyššie) v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 prvá veta C. s. p., pristúpil vo veci konajúci senát najvyššieho súdu k skúmaniu, či sú splnené podmienky za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie tak z hľadiska dovolateľom namietaných väd zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., ako aj z hľadiska, či sú splnené podmienky pre skúmanie (nesprávneho) právneho posúdenia veci odvolacím súdom z hľadiska dovolateľom vyvodzovanej prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p..

8. K časti dovolania, v ktorej dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., dovolací súd uvádza, že pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8.1. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

8.2. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

8.3. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (rovnako viď aj uznesenie zo 7. decembra 2017, sp. zn. 3Obdo/40/2017).

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Ak dovolateľ (resp. jeho právny zástupca

spisujúci dovolanie) uvedeným spôsobom nepostupuje, dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435, čo je dôvod pre odmietnutie podaného dovolania v zmysle ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p..

9.1. Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa, resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znalá práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predloženom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako aj uznesenie z 24. augusta 2017, sp. zn. 3Obdo/19/2017).

9.2. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

9.3. Pokiaľ dovolateľ namietal zmätočnosť a nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu [jeho nedostatočné odôvodnenie (viď body 3.1. a 3.3. vyššie)], dovolací súd uvádza, že v tejto časti nie je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p.. Žalobca dovolaní síce uviedol, že odvolací súd mu nedal relevantnú odpoveď na jeho odvolacie námietky, čím malo byť porušené jeho právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a k existencii vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., avšak z obsahu dovolania nevyplýva, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožniť žalobcovi v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu.

9.4. Nad rámec záveru o nemožnosti dovolacieho súdu zaoberať sa dovolacími námietkami žalobcu týkajúcimi sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu považuje najvyšší súd za nevyhnutné poukázať na to, že v časti, v ktorej žalobca namietal, že odvolací súd (resp. aj súd prvej inštancie) sa (údajne) nevysporiadali s nim uvádzanými procesnými pochybeniami rozhodcovského súdu, konajúce súdy sa uvedenými tvrdeniami zaoberali a zaujali záver, že sa jedná o námietky týkajúce sa vecnej (hmotnoprávnej) stránky veci. Len ako poznámku dovolací súd uvádza, že v rámci žalobcom vymedzeného dôvodu žaloby pre zrušenie rozhodcovského rozsudku „porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania“ totiž treba rozumieť znevýhodnenie niektorého z účastníkov rozhodcovského konania tým, že nemá umožnenú rovnakú mieru možností predkladať vyjadrenia, dôkazy, vyjadrovať sa k protistranou navrhovaným dôkazom alebo k ňou predloženým vyjadreniam, ako to vyplýva zo znenia ustanovenia § 17 ZoRK v znení účinnom ku dňu podania žaloby na súd prvej inštancie - čiže ide o prípady, kedy dôjde v rozhodcovskom konaní k porušeniu princípu kontradiktórnosti a princípu rovnosti zbraní. Žalobcom spochybňované a aj v dovolaní uvádzané skutočnosti - nesprávne posúdenie pojmu „hrubá nedbanlivosť“ a nedostatočné odôvodnenie rozhodcovského rozsudku - však nemožno považovať za porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania v zmysle § 17 ZoRK.

9.5. Dovolateľ videl existenciu vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p. aj v nevykonaní dôkazu - výsluchu ním navrhnutého svedka p. Čapkoviča (viď bod 3.2). Najvyšší súd uvádza, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovolaním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Konajúce súdy sa vo svojich rozhodnutiach pritom s nevykonaním uvedeného dôkazu vysporiadali (strana 6 rozsudku súdu prvej inštancie, resp. bod 32 rozsudku odvolacieho súdu). Dovolací súd záverom zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom

úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04), a rovnako do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97). Preto uvedené dovolacie námietky nepredstavujú zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 431 C. s. p. a z tohto dôvodu nemôžu predstavovať vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p..

10. Pokiaľ ide o záver, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 C. s. p., rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 C. s. p.). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 C. s. p., má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 C. s. p.) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

11. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., nevymedzí právnu otázku a neoznačí ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa podľa jeho názoru odvolací súd odklonil, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane ale v prípade absencie vymedzenia právnej otázky a bez konkretizovania podstaty odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa, z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať, či sa odvolací súd odklonil od názorov v nich vyjadrených; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v C. s. p., ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. (viď uznesenie najvyššieho súdu zo 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017, bod 21).

11.1. Zároveň bol prijatý záver, že v dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., by mal dovolateľ: a) konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b) vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska, judikátu alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c) uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (viď uznesenie najvyššieho súdu zo 6. marca 2017, sp. zn. 3Cdo/6/2017, bod 22).

11.2. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť, z čoho konkrétne vyvodzuje prípustnosť dovolania a tiež označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku viazanosti dovolacieho súdu dovolacím dôvodom neskúma dovolací súd správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom (viď uznesenie najvyššieho súdu z 13. júla 2017, sp. zn. 3Cdo/235/2016).

11.3. V uznesení z 8. júna 2017, sp. zn. 3Cdo/52/2017 zároveň dovolací súd skonštatoval, že v prípade dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci je dovolateľ povinný dovolací dôvod vymedziť nesprávnym právnym posúdením takej právnej otázky, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. a/ až c/ § 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolať je teda povinný v dovolaní jednoznačne uviesť, v čom vidí prípustnosť dovolania, t. j. ktorý z predpokladov uvedených v § 421 ods. 1 C. s. p. zakladá jeho prípustnosť. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (rovnako aj uznesenie najvyššieho súdu 26. septembra 2017, sp. zn. 1Cdo/206/2016, bod 16).

11.4. V prípade dovolania, ktorého prípustnosť dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., sa predpokladá, že dovolateľ „presvedčí“ dovolací súd, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolateľ preto musí v dovolaní uviesť, ktoré konkrétne rozhodnutie dovolacieho súdu vo svojom rozhodnutí nerešpektoval odvolací súd (k tomu vid' uznesenia najvyššieho súdu z 28. septembra 2017, sp. zn. 7Cdo/140/2017, bod 11; z 31. októbra 2017, sp. zn. 6Cdo/129/2017, bod 11 a z 29. novembra 2017, sp. zn. 6Cdo/182/2017, bod 10).

12. Vychádzajúc z vyššie citovanej ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je povinnosťou dovolateľa kvalifikovane zastúpeného advokátom pri vymedzení dovolacieho dôvodu v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť a zároveň ak má byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/, musí dovolateľ špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu s uvedením konkrétnych rozhodnutí dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť. Iba ak sú všetky uvedené kumulatívne podmienky splnené, môže dovolací súd pristúpiť k uskutočneniu meritórneho dovolacieho prieskumu, v opačnom prípade dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. f/ C. s. p..

13. V rozhodovanej veci dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie žalobcu neobsahuje vyššie uvedené zákonné vymedzenie dovolacieho dôvodu (vid' bod 11 vyššie), ktoré bolo ustálené rozhodovacou praxou najvyššieho súdu. Dovolateľ síce označil rozhodnutie najvyššieho súdu, od ktorého sa podľa jeho názoru mal odvolací súd v rozhodovanej veci odkloniť (uznesenie sp. zn. 4Cdo/18/2010), avšak neuviedol, ako mal odvolací súd podľa jeho názoru nastolenú právnu otázku (resp. nastolené právne otázky) správne riešiť. Pri vymedzení dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. nepostačuje všeobecné konštatovanie dovolateľa, že určitý právny záver odvolacieho súdu je v rozpore s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu. Dovolací súd nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a vytvárať namiesto neho vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mala byť podrobená dovolaciemu prieskumu. V takom prípade by totiž dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, ale aj účelu ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p..

14. Vzhľadom na vyššie uvedené (vid' body 9 a 13) dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 431 ods. 1 C. s. p. - vady zmätočnosti, v zmysle ktorých by malo byť dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ C. s. p., a ani dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p., nie sú vymedzené v súlade s ustanovením § 431 ods. 2, resp. § 432 ods. 2 C. s. p.. Najvyšší súd preto podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie žalobcu odmietol.

15. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.